

УДК 342.951:351.87

DOI: <https://doi.org/10.54929/2786-5746-2025-18-01-24>

ПРАВОВІ АСПЕКТИ ВИРІШЕННЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ СПРАВ У СКОРОЧЕНОМУ ПРОВАДЖЕННІ

LEGAL ASPECTS OF RESOLVING ADMINISTRATIVE CASES IN SUMMARY PROCEEDINGS

Роман Гаврік

Кандидат юридичних наук, доцент,
професор кафедри конституційного, адміністративного та фінансового права,
Хмельницький університет управління та права імені Леоніда Юзькова,
м. Хмельницький, Україна
ORCID: 0000-0003-1557-0594

Катерина Владовська

Докторка філософії з права,
доцентка кафедри конституційного, адміністративного та фінансового права,
Хмельницький університет управління та права імені Леоніда Юзькова,
м. Хмельницький, Україна
ORCID: 0000-0003-3857-9292

Roman Havrik

Candidate of Legal Sciences, Associate Professor,
Professor at the Department of Constitutional, Administrative and Financial Law,
Leonid Yuzkov Khmelnytsky University of Management and Law,
Khmelnytskyi, Ukraine
ORCID: 0000-0003-1557-0594
gavrik.roman@gmail.com (Corresponding author)

Kateryna Vladovska

PhD in Law,
Associate Professor at the Department of Constitutional, Administrative and Financial Law,
Leonid Yuzkov Khmelnytsky University of Management and Law,
Khmelnytskyi, Ukraine
ORCID: 0000-0003-3857-9292

В науковій статті авторський колектив провів наукове дослідження правових аспектів вирішення адміністративних справ у скороченому провадженні. У науковій статті встановлено, що вирішення адміністративних справ у скороченому провадженні відбувається через механізм вирішення та розгляду термінових адміністративних справ. Спільним для адміністративних справ, що розглядаються у скороченому провадженні є: а) застосування скорочених строків подання адміністративного позову, апеляційного оскарження рішення, прийнятого у скороченому провадженні, вирішення справи судом першої та апеляційної інстанції; б) різні підходи до визначення предметної та інстанційної адміністративної юрисдикції; в) здійснення повідомлень учасників справи про подання позовної заяви та про дату, час і місце розгляду справи через направлення тексту повістки, заяв по суті справи до електронного кабінету, а за його відсутності - електронною поштою, якщо така відома суду; г) спрощений перелік заяв по суті справи – ними є лише позовна заява та відзив; д) можливість звернення до негайного виконання цілого ряду рішень, ухвалених у скороченому провадженні; е) закритий розгляд справи без повідомлення відповідача у справах за зверненням СБУ щодо включення фізичних осіб, юридичних осіб та організацій до переліку осіб, пов'язаних з провадженням терористичної діяльності; є) відсутність можливості касаційного оскарження для рішень, ухвалених у скороченому провадженні, за винятком справ за позовами у спорах, що виникають у зв'язку із реалізацією права на свободу мирних зібрань, справ щодо тимчасового обмеження громадян України у праві керування транспортним засобом під час мобілізації, справ з приводу рішень, дій або бездіяльності органу дер-

жавної виконавчої служби, приватного виконавця, окремих справ за адміністративними позовами з міграційних питань, справ щодо здійснення державного регулювання, нагляду і контролю у сфері медіа; ж) вирішення справи за правилами спрощеного позовного провадження, а у випадках відсутності задоволених клопотань учасників процесу про вирішення справи у судовому засіданні, ініціативи суду на проведення судового засідання, неявки сторін у судовому засіданні – у письмовому провадженні.

Ключові слова: адміністративне судочинство; форми адміністративного судочинства; спрощене провадження; прискорені провадження; скорочені провадження; термінові адміністративні справи; виборчі спори.

In the scientific article, the authors conducted a scientific study of the legal aspects of resolving administrative cases in summary proceedings. The scientific article establishes that the resolution of administrative cases in summary proceedings occurs through the mechanism for resolving and considering urgent administrative cases. Common to administrative cases considered in summary proceedings are: a) the application of shortened terms for filing an administrative claim, appealing a decision made in summary proceedings, resolving the case by the court of first and appellate instance; b) different approaches to determining subject and instance administrative jurisdiction; c) notification of the participants in the case about the filing of a statement of claim and the date, time and place of consideration of the case by sending the text of the summons, statements on the merits of the case to the electronic office, and in its absence - by e-mail, if the court knows such; d) a simplified list of statements on the merits of the case - they are only the statement of claim and the response; e) the possibility of applying for immediate execution of a number of decisions adopted in summary proceedings; f) closed consideration of the case without notifying the defendant in cases upon the application of the SBU to include individuals, legal entities and organizations in the list of persons associated with the conduct of terrorist activities; g) the absence of the possibility of cassation appeal for decisions adopted in summary proceedings, with the exception of cases on claims in disputes arising in connection with the exercise of the right to freedom of peaceful assembly, cases on temporary restrictions on the right of citizens of Ukraine to drive a vehicle during mobilization, cases on decisions, actions or inaction of a state executive service body, a private executor, individual cases on administrative claims on migration issues, cases on the implementation of state regulation, supervision and control in the media sector; g) resolution of the case according to the rules of simplified claim proceedings, and in cases of absence of satisfied requests of the participants in the process to resolve the case in a court session, the court's initiative to hold a court session, or failure of the parties to appear at the court session - in written proceedings.

Key words: administrative proceedings; forms of administrative proceedings; simplified proceedings; expedited proceedings; abbreviated proceedings; urgent administrative cases; electoral disputes.

ВСТУП

Проведення судово-правової реформи у 2016-2017 роках зумовило істотні зміни у адміністративному процесуальному законодавстві, в тому числі з питань строків та стадій адміністративного судочинства, запроваджено інститути складної адміністративної справи, термінові адміністративної справи, типової та зразкової адміністративної справи, загального та спрощеного позовних проваджень. Правозастосовча практика за попередній період показала недостатню ефективність здійснення провадження у адміністративних справах незначної складності, коли наявні у законодавстві положення про обов'язкову участь сторін у судовому засіданні, можливість відкладення судового засідання у разі неявки однієї із сторін, тривалі строки розгляду справи, в тому числі проведення двох типів судових засідань – підготовчого судового засідання та судового засідання, на якому відбувається з'ясування обставин справи та дослідження доказів, не захищали законні інтереси позивача у адміністративній справі, порушували такі принципи адміністративного судочинства, як ефективність та оперативність правосуддя. У зв'язку із цим, справи, що не відносяться до категорії складних адміністративних справ, відповідно до оновленої редакції Кодексу адміністративного судочинства України, наразі вирішуються у спрощеному позовному провадженні, а в окремих випадках – у письмовому або скороченому (прискореному) провадженнях. Вище викладене дозволяє максимально врахувати законні інтереси сторін у адміністративному судочинстві у справах незначної складності, дозволить розглянути певні категорії адміністративних справ у спрощеному форматі, за відсутності сторін, якщо вони не виявили бажання взяти особисту участь у судовому засіданні, мінімізувати окремі процесуальні формальності у випадках, коли достатнім є дослідження доказів судом виключно у письмовому форматі. В той же час, спрощення адміністративного судочинства, скорочення строків розгляду не має відбуватися за рахунок зниження якості судового захисту чи порушення прав сторін. Важливим в цьому аспекті є наукове обґрунтування засто-

сування спрощених, скорочених (прискорених) проваджень у адміністративному судочинстві, з урахуванням європейського досвіду, адаптації українського законодавства до стандартів ЄС та Ради Європи. Вище викладене зумовлює актуальність теми наукового дослідження правових аспектів вирішення адміністративних справ у скороченому провадженні.

ОГЛЯД ЛІТЕРАТУРИ

Тематика правових аспектів вирішення адміністративних справ у скороченому провадженні досліджувалася переважно в контексті аналізу таких форм адміністративного судочинства як спрощене, письмове та прискорене провадження. Зокрема, окремі аспекти вирішення справ у спрощеному позовному провадженні за законодавством України та інших європейських держав досліджені у авторській публікації «Особливості розгляду справ за правилами спрощеного провадження у адміністративному судочинстві: порівняльно-правові аспекти» [1]. Крім того, наукове дослідження правової природи та особливостей спрощеного провадження у адміністративному судочинстві України проведене такими науковцями як П. В. Вовк [2], Ю. А. Дорохіна [3], І. В. Завальнюк [4], Я. Л. Коломієць [5]. Особливості інших форм адміністративного судочинства досліджені такими вченими, як А. О. Черникова (досліджено правова природа письмового провадження) [6], Д. В. Кузнєцов (проаналізовано особливості скороченого провадження) [7], О. О. Панчука (досліджено правову природу та особливості прискореного провадження) [8], І. В. Завальнюк (досліджено види прискорених проваджень) [9], О. С. Ткачук (визначено особливості співвідношення окремих видів проваджень у адміністративному судочинстві – спрощеного, письмового та прискореного) [10]. Окремі питання вирішення справ у скороченому провадженні в адміністративному судочинстві досліджені такими вченими як К. С. Пащенко [11] та О. М. Соловійова [12], передусім в контексті вивчення правової природи термінових адміністративних справ та процедури їх розгляду. На жаль, у науковій літературі питання правових аспектів вирішення адміністративних справ у скороченому провадженні залишається недостатньо дослідженим, оскільки переважна більшість досліджень стосуються питань інших форм адміністративного судочинства.

МЕТА ТА ЗАВДАННЯ

Метою цієї наукової статті є наукове дослідження правових аспектів вирішення адміністративних справ у скороченому провадженні.

МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ

Емпіричний метод надав можливість зібрати необхідні дані щодо поняття та правової природи спрощеного, прискореного, письмового та скороченого провадження. Метод спостереження дозволив опрацювати праці українських науковців щодо особливостей основних форм адміністративного судочинства. Для формулювання власної правової позиції щодо особливостей вирішення адміністративних справ у скороченому провадженні застосовано спеціально-юридичний метод наукового дослідження. Через поєднання цих методів стаття пропонує комплексне розуміння вище-вказаної проблеми.

РЕЗУЛЬТАТИ

У законодавстві про адміністративне судочинство не визначено поняття «скорочене провадження» ні серед форм адміністративного судочинства, ні серед інших термінів, що використовуються у Кодексі адміністративного судочинства. В Кодексі зазначаються лише три форми адміністративного судочинства:

а) загальне позовне провадження, призначене для розгляду та вирішення складних адміністративних справ із застосуванням загальних строків, усіх стадій провадження у адміністративних справах, а також судового засідання як ключової процесуальної форми діяльності суду із з'ясування обставин справи. При цьому, до складних адміністративних справ віднесені справи щодо оскарження: нормативно-правових актів суб'єктів владних повноважень, індивідуальних та нормативних актів Верховної Ради України, Президента України, їх дій чи бездіяльності, окремих актів, пов'язаних із формуванням суддівського корпусу, притягненням суддів до відповідальності, реалізацією всеукраїнського референдуму за народною ініціативою, виведенням банків з ринку чи продажу пакетів акцій, що належать державі у статутному капіталі банків, а

також справи про примусове відчуження земельної ділянки. Крім того, до складних адміністративних справ можуть бути віднесені й інші справи, що не входять до змісту поняття «справа незначної складності»;

б) спрощене позовне провадження, призначене для розгляду та вирішення справ незначної складності, при цьому до вирішення таких справ застосовуються спеціальні (скорочені) процесуальні строки, відсутні окремі процесуальні стадії, а судові засідання є факультативною формою діяльності суду;

в) письмове провадження, призначене для розгляду та вирішення адміністративних справ без повідомлення та (або) виклику учасників справи та проведення судового засідання на підставі матеріалів справи [12].

В той же час, у адміністративно-правовій доктрині виділяються й інші форми адміністративного судочинства. Зокрема, О. О. Панчук виділяє прискорені провадження як узагальнюючий термін для позначення спрощених позовних проваджень, що проводяться із повідомленням учасників справи та у судовому засіданні, письмових проваджень, а також проваджень у зразковій і типовій справі. Прискорені провадження на його думку характеризуються як формальним зменшенням строків розгляду та вирішення справи, так і фактичним, зважаючи на опціональність проведення судового засідання [8]. Тієї ж думки дотримується й І. В. Завальнюк, однак відносить до прискорених проваджень спрощене, письмове провадження та провадження за використання електронного суду [4, с. 224]. З іншого боку, А. О. Черникова виділяє дві форми спрощеного позовного провадження – скорочену та документарну (письмову), що спрямовуються на спрощення та на прискорення судової діяльності, на оптимізацію процесу в цілому [6, с. 162, 166]. Поняття «скорочене провадження» застосовується також у науковому дослідженні Д. В. Кузнецова, який відносить до них провадження у типовій та зразковій справі [7, с. 102]. З іншого боку, вчені, які використовували поняття «спрощене провадження» та «прискорене провадження» часто застосовували їх саме до проваджень у адміністративних справах, яким притаманні скорочені строки, зменшена кількість процесуальних дій та коротший процес ухвалення рішення по суті справи [2, с. 493; 3, с. 123-124; 5, с. 191; 9, с. 49]. Поняття «прискорене провадження» та «скорочене провадження» знаходимо поруч із поняттями спрощеного та письмового провадження у законодавстві інших європейських держав. Зокрема, грузинське адміністративне процесуальне законодавство застосовує до процедури вирішення адміністративної справи, за якої здійснюється скорочення строку подання відповідачем своїх заперечень чи пред'явлення зустрічного позову, строку подання сторонами своїх заперечень на висновок експерта, строку для подання третіми особами своїх пояснень, а сторонами – своїх міркувань щодо призначення експерта як прискорене провадження; у французькому законодавстві про адміністративне судочинство застосовується процедура скороченого провадження через вирішення термінових справ, в яких може проводитися судові засідання без доповідача у справі або без проведення судового засідання [1, с. 394].

Попри відсутність у Кодексі адміністративного судочинства України поняття «скорочене провадження» фактично вирішення адміністративних справ у такій формі провадження відбувається через механізм вирішення та розгляду термінових адміністративних справ. Останні у науковій літературі визначаються як адміністративні справи, обставини яких вимагають швидкого та оперативного вирішення, для забезпечення виконання завдань адміністративного судочинства, шляхом встановлення особливостей їх розгляду, щодо: повідомлення учасників справи про дату, час та місце розгляду; подання заяв по суті [11, с. 7], як визначені Кодексом адміністративного судочинства України справи щодо окремих категорій публічно-правових спорів, які потребують особливого порядку провадження в них, зумовленого невідкладними процесуальними діями і рішеннями, зволікання проведення (прийняття) яких призведе до порушення прав, свобод, інтересів суб'єктів публічно-правових відносин [10, с. 192].

До термінових адміністративних справ в Кодексі адміністративного судочинства України віднесено справи, що виникають щодо реалізації виборчого права та права на свободу мирних зібрань, щодо гарантованого забезпечення потреб оборони, щодо застосування окремих заходів, спрямованих на обмеження прав та законних інтересів фізичних чи юридичних осіб (вчинення термінових заходів за зверненням податкових та митних органів, щодо застосування санкцій, щодо тимчасового обмеження громадян України у праві керування транспортним засобом під час мобілізації, тимчасового обмеження права громадян України на виїзд за межі

території України, включення особи до переліку осіб, що провадять терористичну діяльність, щодо вчинення примусових заходів у міграційній сфері, заборони політичної партії, припинення релігійної організації), щодо припинення повноважень народного депутата України у разі невиконання ним вимог щодо несумісності, щодо оскарження постанов про накладення адміністративного стягнення, рішень, дій чи бездіяльності державного чи приватного виконавця, щодо фінансування політичних партій, щодо здійснення державного регулювання, нагляду і контролю у сфері медіа [12].

Спільним для усіх цих спорів є наступні процесуальні аспекти:

а) застосування скорочених строків подання адміністративного позову (позовної давності), апеляційного оскарження рішення, прийнятого у скороченому провадженні, вирішення справи судом першої та апеляційної інстанції. Зокрема, у виборчих спорах позовна заява подається у п'ятиденний строк з дня прийняття оскаржуваного рішення, дії чи бездіяльності (крім справи про уточнення списку виборців, для якої позовна давність не встановлюється), в спорах за позовами податкових та митних органів – протягом 24 годин з моменту встановлення обставин, що є підставою для звернення, в спорах про тимчасового обмеження громадян України у праві керування транспортним засобом під час мобілізації – протягом 30 днів з дня виникнення підстави для звернення, у спорах щодо державного фінансування статутної діяльності політичних партій – у той же строк, в інших спорах – як правило у десятиденний строк з дня прийняття оскаржуваного рішення. В той же час, позовна давність не встановлюється для адміністративних позовів, що подаються у спорах, що виникають у зв'язку із реалізацією права на свободу мирних зібрань, про застосування санкцій, за позовами прикордонних, міграційних підрозділів та СБУ, про ліквідацію політичних партій, припинення релігійних організацій, припинення повноважень народного депутата України. У виборчих спорах та спорах, що виникають у зв'язку із реалізацією права на свободу мирних зібрань встановлюється також строк, коли право подання позовної заяви припиняється (він прив'язується до дати голосування чи проведення відповідного масового заходу), в інших спорах можуть бути від 1 доби (для справ про затримання іноземця чи особи без громадянства) до 30 днів (для справ про застосування санкцій та щодо тимчасового обмеження громадян України у праві керування транспортним засобом під час мобілізації). Строки апеляційного оскарження рішень, ухвалених у скороченому провадженні та строки апеляційного розгляду у таких справах як правило становлять 10 днів;

б) різні підходи до визначення предметної та інстанційної адміністративної юрисдикції – переважно термінові адміністративні справи розглядаються окружними адміністративними судами за місцезнаходженням позивача або відповідача, однак частина виборчих спорів вирішується місцевими загальними судами, апеляційними адміністративними судами та Верховним Судом, місцевим загальним судам підсудні справи за позовами про оскарження рішень, дій, бездіяльності щодо притягнення адміністративної відповідальності, а також за позовами з міграційних питань, Верховному Суду – справи щодо припинення повноважень народного депутата України, Вищому антикорупційному суду – справи про застосування санкцій;

в) здійснення повідомлень учасників справи про подання позовної заяви та про дату, час і місце розгляду справи через направлення тексту повістки, заяв по суті справи до електронного кабінету, а за його відсутності - електронною поштою, якщо така відома суду;

г) спрощений перелік заяв по суті справи – ними є лише позовна заява та відзив;

д) можливість звернення до негайного виконання таких рішень: про уточнення списку виборців, про усунення перешкод та заборону втручання у здійснення права на свободу мирних зібрань, у спорах за зверненнями податкових та митних органів, щодо тимчасового обмеження громадян України у праві керування транспортним засобом під час мобілізації, у справах за зверненням СБУ, про дострокове припинення повноважень народного депутата України;

е) закритий розгляд справи без повідомлення відповідача у справах за зверненням СБУ щодо включення фізичних осіб, юридичних осіб та організацій до переліку осіб, пов'язаних з провадженням терористичної діяльності;

є) відсутність можливості касаційного оскарження для рішень, ухвалених у скороченому провадженні, за винятком справ за позовами у спорах, що виникають у зв'язку із реалізацією права на свободу мирних зібрань, справ щодо тимчасового обмеження громадян України у праві керування транспортним засобом під час мобілізації, справ з приводу рішень, дій або бездіяльності органу державної виконавчої служби, приватного виконавця, справ за адміні-

стративними позовами з приводу примусового повернення чи примусового видворення іноземців або осіб без громадянства за межі території України, справ щодо здійснення державного регулювання, нагляду і контролю у сфері медіа;

ж) вирішення справи за правилами спрощеного позовного провадження, а у випадках відсутності задоволених клопотань учасників процесу про вирішення справи у судовому засіданні, ініціативи суду на проведення судового засідання, неявки сторін у судовому засіданні – у письмовому провадженні [12].

ДИСКУСІЯ

Залишаються дискусійними питання визначення правової природи скороченого провадження у адміністративному судочинстві, його співвідношення із такими формами адміністративного судочинства як спрощене, письмове чи прискорене провадження.

ВИСНОВКИ

На підставі вище викладеного наукового дослідження, можемо визначити, що попри відсутність у Кодексі адміністративного судочинства України поняття «скорочене провадження» фактично вирішення адміністративних справ у такій формі провадження відбувається через механізм вирішення та розгляду термінових адміністративних справ. Спільним для адміністративних справ, що розглядаються у скороченому провадженні є: а) застосування скорочених строків подання адміністративного позову (позовної давності), апеляційного оскарження рішення, прийнятого у скороченому провадженні, вирішення справи судом першої та апеляційної інстанції; б) різні підходи до визначення предметної та нестанційної адміністративної юрисдикції; в) здійснення повідомлень учасників справи про подання позовної заяви та про дату, час і місце розгляду справи через направлення тексту повістки, заяв по суті справи до електронного кабінету, а за його відсутності - електронною поштою, якщо така відома суду; г) спрощений перелік заяв по суті справи – ними є лише позовна заява та відзив; д) можливість звернення до негайного виконання цілого ряду рішень, ухвалених у скороченому провадженні; е) закритий розгляд справи без повідомлення відповідача у справах за зверненням СБУ щодо включення фізичних осіб, юридичних осіб та організацій до переліку осіб, пов'язаних з провадженням терористичної діяльності; є) відсутність можливості касаційного оскарження для рішень, ухвалених у скороченому провадженні, за винятком справ за позовами у спорах, що виникають у зв'язку із реалізацією права на свободу мирних зібрань, справ щодо тимчасового обмеження громадян України у праві керування транспортним засобом під час мобілізації, справ з приводу рішень, дій або бездіяльності органу державної виконавчої служби, приватного виконавця, справ за адміністративними позовами з приводу примусового повернення чи примусового видворення іноземців або осіб без громадянства за межі території України, справ щодо здійснення державного регулювання, нагляду і контролю у сфері медіа; ж) вирішення справи за правилами спрощеного позовного провадження, а у випадках відсутності задоволених клопотань учасників процесу про вирішення справи у судовому засіданні, ініціативи суду на проведення судового засідання, неявки сторін у судовому засіданні – у письмовому провадженні.

БІБЛІОГРАФІЧНИЙ СПИСОК:

1. Havrik, R. O., & Vladovska, K. P. (2021). Osoblyvosti rozghliadu sprav za pravylamy sproshchenoho provadzhennia u administratyvnomu sudochynstvi: porivnialno-pravovyi aspekt [Peculiarities of considering cases under the rules of simplified proceedings in administrative proceedings: a comparative legal aspect]. *Yurydychnyi naukovyi elektronnyi zhurnal – Legal Scientific Electronic Journal*, 11, 393-395. <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2021-11/99> [In Ukrainian].
2. Vovk, P. V. (2021). Osoblyvosti protsesualnoi formy sproshchenoho provadzhennia v administratyvnomu sudochynstvi [Peculiarities of the procedural form of simplified proceedings in administrative proceedings]. *Yurydychnyi naukovyi elektronnyi zhurnal – Legal Scientific Electronic Journal*, 12, 490-493. <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2021-12/125> [In Ukrainian].
3. Dorokhina, Yu. A. (2020). Rozghliad sprav v administratyvnomu sudochynstvi za pravylamy sproshchenoho pozovnoho provadzhennia [Consideration of cases in administrative proceedings according to the rules of simplified claim proceedings]. *Vcheni zapysky Tavriiskoho natsionalnoho universytetu imeni V.I. Vernadskoho. Seriya: yurydychni nauky – Academic notes of the V.I. Vernadsky Tavrichesky National University. Series: Legal Sciences*, 31 (70), 4, 122-127. <https://doi.org/10.32838/1606-3716/2020.4/20> [In Ukrainian].

4. Zavalniuk, I. V. (2017). Sproshchene provadzhennia v administratyvnomu sudochynstvi Ukrainy [Simplified proceedings in administrative proceedings of Ukraine]. Candidate's thesis. [In Ukrainian].
5. Kolomiets, Ya. L., Komisarova, D. O., Syrotenko, Ya. V. (2021). Sproshchene provadzhennia: osoblyvosti ta poriadok rozghliadu tsyvilnykh sprav [Simplified proceedings: features and procedure for considering civil cases]. *Yurydychnyi naukovyi elektronnyi zhurnal – Legal Scientific Electronic Journal*, 11, 188-192. <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2021-11/46> [In Ukrainian].
6. Chernykova, A. O. (2016). Pravova pryroda pysmovooho provadzhennia v administratyvnomu sudochynstvi [The legal nature of written proceedings in administrative proceedings]. *Pravo i suspilstvo – Law and Society*, 2, 161-166. http://pravoisuspilstvo.org.ua/archive/2016/2_2016/part_1/30.pdf [In Ukrainian].
7. Kuznietsov, D. V. (2017). Skorochene provadzhennia v administratyvnomu sudochynstvi Ukrainy [Abbreviated proceedings in administrative proceedings in Ukraine]. Doctor's thesis. [In Ukrainian].
8. Panchuk, O. O. (2025). Pravova pryroda ta vydy pryskorenykh provadzen v administratyvnomu sudochynstvi [Legal nature and types of expedited proceedings in administrative proceedings]. *Problemy suchasnykh transformatsii. Serii: pravo, publichne upravlinnia ta administruvannia – Problems of modern transformations. Series: law, public management and administration*, 16. <https://doi.org/10.54929/2786-5746-2025-16-01-16> [In Ukrainian].
9. Tkachuk, O. (2017). Sproshchene provadzhennia – novela tsyvilnoho protsesu: pravova pryroda, oznaky, protsedura [Simplified proceedings – a novel civil procedure: legal nature, features, procedure]. *Pravo Ukrainy – Law of Ukraine*, 8, 45-56. http://jnas.nbu.gov.ua/j-pdf/prukr_2017_8_7.pdf [In Ukrainian].
10. Pashchenko, K. S. (2019). Terminovi spravy v administratyvnomu sudochynstvi u konteksti protsesualnykh zlozhyvan [Urgent cases in administrative proceedings in the context of procedural abuses]. *Yurydychnyi naukovyi elektronnyi zhurnal – Legal scientific electronic journal*, 5, 190-193. <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2019-5/45> [In Ukrainian].
11. Soloviova, O. M. (2024). Terminovi spravy v administratyvnomu sudochynstvi: sutnisna kharakterystyka ta osoblyvosti rozghliadu [Urgent cases in administrative proceedings: essential characteristics and features of consideration]. *Akademichni vizii – Academic visions*, 29. <https://doi.org/10.5281/zenodo.11640985> [In Ukrainian].
12. Kodeks administratyvnoho sudochynstva Ukrainy vid 6 lypnia 2005 roku (iz nastupnymy zminamy ta dopovnenniamy) [Code of Administrative Procedure of Ukraine of July 6, 2005 (with subsequent amendments and supplements)]. zakon.rada.gov.ua. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2747-15#Text> [In Ukrainian].

Отримано: 25.11.2025

Прийнято: 26.12.2025

Опубліковано: 27.12.2025

© Copyright 2025 by the author(s)

This is an Open Access article distributed under the terms of the Creative Commons CC-BY 4.0